

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีดสำหรับนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนฮิวมาพาร์เบิล DEVELOMENT OF THAI NORTHERN STYLE SAUSAGE WITH PROTEIN SUPPLEMENTATION FROM CRICKET FOR STUDENTS OF HILMARPABEL BORDER PATROL POLICE ACADAMY

สุภาวดี สำราญ 1 ปานฤทัย พุทธทองศรี 2 ชมภูนาฎ ชมภูพันธ์ 3 สรินทร คุ้มเขต 4 ชัยพฤกษ์ หงส์ลัดดาพร 5 กานต์ จันทระ 6 ยุทธศิลป์ ชัยสิทธิ์ 7

E-mail: Sumransupawadee@gmail.com

โทรศัพท์: 0818865360

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเสริมโปรตีนด้วยจิ้งหรืด 3 ระดับ คือ ร้อยละ 50 80 และ 100 ของน้ำหนักส่วนผสม ทั้งหมด ต่อคุณภาพทางกายภาพ เคมี จุลินทรีย์ และประสาทสัมผัส พบว่า การเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดในระดับร้อยละ 100 ส่งผลต่อ ค่าความแข็ง (Hardness) ของไส้อั่วอย่างมีนัยสำคัญ ค่าความสว่าง (L*) ค่าสีแดง (a*) และค่าสีเหลือง (B*) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อ ระดับการเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดเพิ่มขึ้น ส่วนปริมาณไขมัน ความชื้น ลดลง ส่วนปริมาณเยื่อใยอาหารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตาม อัตราส่วนของจิ้งหรืดที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้การเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดร้อยละ 80 เป็นปริมาณที่เมื่อเสริมเข้าไปแล้วยังคง คุณลักษณะที่ดีของผลิตภัณฑ์ เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนไส้อั่ว มผช...294/2547 และมีคะแนนความชอบด้านประสาทสัมผัส อยู่ในระดับชอบถึงชอบมาก อีกทั้งไม่มีผลต่อปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์และรา ส่วนอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ใส้อั่วเสริม โปรตีนจากจิ้งหรืดร้อยละ 80 ในบรรจุภัณฑ์โพลิโพรพิลีนปิดสนิทที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส พบว่า ปริมาณความชื้นคงที่ตลอด ระยะเวลาการเก็บรักษา ซึ่งสอดคล้องกับค่าความแข็งระดับคงที่ในระหว่างการเก็บรักษา เมื่อนำไปถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับนักเรียน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนฮิลมาพาร์เบิล พบว่า ความพึงพอใจระดับมากที่สุด (p ≤ 0.05)

คำสำคัญ : ไส้ย์	วั่ว เสริมโปรตีนจิ้งหรืด	อายุการเก็บรักษา	โรงเรียนตำรวจตระเวา	นชายแดน	

Abstract

The research of this objective was to study the effect of the third level cricket protein supplement: 50%, 80% and 100% of the total weight. In terms of physical, chemical, microbial and sensory quality, it was found that adding 100% cricket protein would affect the hardness. The brightness (L *), red (a *) and yellow (B *) decreased significantly with the increase of cricket protein supplement level. Fat and water content decreased, fiber content increased significantly, and the proportion of crickets also increased. In addition, adding 80% cricket protein is a quantity that still has good characteristics when added. it maintains the good qualities of the product which reached the Community Product Standard (CPS 294/2547). and sensory preference is at a very popular level. It will not affect the total amount of microorganisms, yeast and mold. The shelf life of cricket protein is 80%. In the sealed polypropylene package at 35 $^{\circ}$ C it was found that the humidity was constant throughout the storage period. It corresponds to a constant hardness value during storage. When the technology was transferred to the students of the Hilma Park Border Patrol Police School, the highest satisfaction was found (P \leq 0.05).

Keywords: Thai Northern style sausage, protein supplement, cricket, shelf life, students of hilmarpable border patrol police academy

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเลยวิชาการ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2566 "งานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อยกระดับเศรษฐกิจมูลค่าสูงของชุมชน"

- ^{1*} วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จ.เลย 42000 Food Science and Technology, Science and Technology Faculty, Loei Rajabhat University, Loei Province.
- ² เคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จ.เลย 42000 Chemistry, Science and Technology Faculty, Loei Rajabhat University, Loei Province, 42000
- ³ สัตวศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จ.เลย 42000 Animal Science, Science and Technology Faculty, Loei Rajabhat University, Loei Province, 42000
- ⁴ นาฎศิลป์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จ.เลย 42000 Classical Dance, Education Faculty, Loei Rajabhat University, Loei Province, 42000
- ⁵ นาฎศิลป์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จ.เลย 42000 Classical Dance, Education Faculty, Loei Rajabhat University, Loei Province, 42000
- ⁶ วิศวกรรมการจัดการการผลิต คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จ.เลย 42000 Management Engineering, Industrial Technology Faculty, Loei Rajabhat University, Loei Province, 42000
- ⁷ วิศวกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จ.เลย 42000 Engineering, Industrial Technology Faculty, Loei Rajabhat University, Loei Province, 42000
- *Corresponding author. E-mail: Sumransupawadee@gmail.com

ความเป็นมาของปัญหา

จิ้งหรีดเป็นแมลงที่มีโปรตีนสูงถึง 18.6 กรัม (นันทิยา จงใจเทศและคณะ, 2548) สามารถนำมาแปรรูปเป็นอาหารได้ หลากหลายชนิดและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศสามารถปัจจุบันเป็นแมลงเศรษฐกิจได้จากการให้ข้อมูลโดยการ สัมภาษณ์นายเชษฐา ขาวประเสริฐ นายอำเภอปากชม ที่ศึกษาความเป็นไปได้โครงการเลี้ยงจิ้งหรีดแปลงใหญ่อำเภอปากชม จังหวัด เลย พบว่า มีการส่งเสริมให้ชุมชนเลี้ยงจิ้งหรีดเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม จากสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศทำให้จิ้งหรีดที่เลี้ยง ในพื้นที่มีตัวขนาดใหญ่และเจริญเติบโตได้ปริมาณสูง

โรงเรียนตำรวจตระเวนชานแดนฮิวมาพาร์เบิล เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่อำเภอปากชมที่ได้รับการส่งเสริมและ สนับสนุนให้มีการเพาะเลี้ยงจิ้งหรืดในโรงเรียน เพื่อนำมาเป็นอาหารกลางวันให้กับนักเรียนและจำหน่ายในรูปแบบสดให้กับผู้ปกครอง และประชาชนใกล้เคียง จากการลงพื้นที่ของทีมวิจัยในการสำรวจโรงเรียนเพื่อวิเคราะห์แหล่งวัตถุดิบและผลผลิตทางการเกษตรที่ สามารถนำมาบูณาการการเรียนการสอนรูปแบบ Problem–based Learning โดยการนำปัญหามาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ใช้ปัญหาเป็นฐานว่า "เราสามารถนำจิ้งหรีดมาเป็นเครื่องมือในการบูรณาการการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาระได้ อย่างไร" ในกลุ่มสาระการงานพื้นฐานอาชีพและกลุ่มสาระทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปที่มีส่วนผสมของจิ้งหรีดด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบอาหารฟังก์ชัน (Functional Food) ซึ่งเป็น อาหารที่มีการเติมส่วนผสมใหม่หรือเพิ่มส่วนผสมที่มีอยู่แล้ว เพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการและความสามารถของกลไกในร่างกายใน การดูแลสุขภาพ หรือป้องกันโรค เช่น ขนมอบ ที่มีการเพิ่มหรือเสริมสารอาหารเข้าไปเพื่อให้ขนมอบเหล่านั้นคุณค่าทางโภชนาการ เพิ่มขึ้น

ใส้อั่ว เป็นอาหารพื้นบ้านภาคเหนือที่รู้จักกันดี นิยมรับประทานกับข้าวเหนียว หรือรับประทานคู่กับน้ำพริก โดยจัดเป็นใส้ กรอกชนิดบดหยาบ ปัจจุบันเป็นอาหารหลักของงานขันโตก แบบพื้นเมืองล้านนาที่ใช้ต้อนรับแขกเมือง ทำมาจากเนื้อหมูบด ผสมพริก แห้ง กระเทียม ขมิ้น ข่า ใบมะกรูด หอมแดง และเครื่องปรุงรส แล้วกรอกลงไปในใส้หมูที่เกลาจนบางแล้ว บิดให้เป็นท่อน พอประมาณ จากนั้นนำไปย่างให้เกรียม จะทำให้มีกลิ่นหอมชวนรับประทาน (รัตนา พรหมพิชัย, 2542) ปัจจุบันพบว่าแมลงเป็นแหล่งอาหารใหม่ ของมวลมนุษยชาติ ในอนาคตอีก 30 ปีข้างหน้า โลกจะประสบกับวิกฤตการณ์ขาดแคลนอาหาร เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่พื้นที่การเกษตรสำหรับใช้ผลิตอาหารลดน้อยลงจากผลของภาวะโลกร้อน ส่งผลให้ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้นทุก ๆ ปี และการ ผลิตอาหารแบบเดิมซึ่งอยู่ในรูปแบบของฟาร์มปศุสัตว์ เช่น วัว หมู ไก่ นั้นล้วนแต่ต้องใช้ทรัพยากรทั้งพื้นที่ เวลา และปล่อยก๊าซเรือน

O CONTROL ORIGINAL CONT

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเลยวิชาการ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2566 "งานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อยกระดับเศรษฐกิจมูลค่าสูงของชุมชน"

กระจกออกมาเป็นปริมาณที่ไม่น้อย นักวิทยาศาสตร์ได้มองหาแหล่งอาหารใหม่เพื่อทดแทนเนื้อสัตว์ในรูปแบบต่าง ๆ และพบว่าแมลง คือแหล่งอาหารใหม่ที่สามารถตอบโจทย์ดังกล่าวได้เป็นอย่างดี จากการเทียบปริมาณทรัพยากรที่วัวหรือแมลงใช้ในการผลิตโปรตีน พบว่าวัวนั้นต้องใช้อาหารมากกว่าแมลงถึง 25 เท่า ใช้น้ำมากกว่า 300 เท่า และปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากกว่า 60 เท่า นอกจากนั้น เมื่อนำแมลงมาทำเป็นผงพบว่าผงแมลง 100 กรัม ให้โปรตีนได้สูงสุดถึง 50-60% ของน้ำหนักรวม ในขณะที่เนื้อสัตว์ชนิดอื่น ๆ ให้ โปรตีนได้เพียง 30 – 40% ของน้ำหนักรวมเท่านั้น องค์การสหประชาชาติ (The United Nations) จึงได้ประกาศให้แมลงเป็น Superfood หรือ แหล่งอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าสารอาหารระดับสูง และรณรงค์ให้ประชากรในโลกหันมาบริโภคแมลงกันมาก ขึ้น ดังนั้นหากมีการพัฒนาการผลิตภัณฑ์อาหารให้มีการเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดอีกทั้งยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่คุ้นเคย ได้แก่ ไส้อั่ว ให้ นักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนฮิวมาร์พาเบิล ในระดับช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ ให้ สามารถเรียนรู้กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่นักเรียนสามารถทำได้ง่าย อีกทั้งอาจนำไปต่อ ยอดเป็นผลิตภัณฑ์จำหน่ายและยังสามารถการเก็บรักษาได้นาน รวมไปถึงนักเรียนมีองค์ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ อาหารและสามารถควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีความปลอดภัยทางอาหาร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1. เพื่อศึกษาปริมาณที่เหมาะสมของการเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดในใส้อั่วต่อคุณลักษณะทางกายภาพ และเคมี
- 2. เพื่อศึกษาอายุการเก็บรักษาและการยอมรับทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืด
- 3. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตภัณฑ์ใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีดให้กับนักเรียน รร.ตชด.ฮิวมาร์พาเบิล

วิธีดำเนินการวิจัย

- 1. ประเภทของการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ได้แก่ วิจัยเชิงปฏิบัติการและการวิจัยเชิงคุณภาพ
- 2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประกอบด้วย 3 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนโปรตีนติดปีก อำเภอปากชมจังหวัดเลย ชุมชนบ้านหาดเบี้ย ตำบล ปากชมอำเภอปากชม จังหวัดเลย และโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนฮิวมาพาร์เบิล บ้านเหมืองทอง อำเภอปากชม ตัวอย่างที่ ใช้ใน การทดลองเป็นจิ้งหรีดที่เลี้ยงในพื้นที่แบบโรงเรือนระบบปิดโดยทำการศึกษาสูตรและปริมาณของจิ้งหรีดที่มีการเสริมสารประกอบ ฟังก์ชันที่สกัดจากผลผลิตทางการเกษตร ที่มีผลต่อคุณลักษณะทางกายภาพ เคมี อายุการเก็บรักษา รวมถึงการประเมินผลการทดสอบ ด้านประสาทสัมผัส

- 3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล อุปกรณ์เครื่องมือปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร และแบบ ประเมินผลความพึงพอใจด้านต่างๆ อาทิ การทดสอบทางประสาทสัมผัส ความพึงพอใจต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี
- 4. แผนการทดลองทางสถิติ การทดสอบทางเคมีและกายภาพมีการวางแผนการทดลองแบบ Complete Randomized Design (CRD) การทดสอบทางประสาทสัมผัสมีการวางแผนการทดลองแบบ วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design; RCBD เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test; DMRT ที่ระดับ นัยสำคัญ 95%
- 5. ทำการศึกษาสูตรและปริมาณของโปรตีนจากจิ้งหรีดที่เสริมเข้าไปในไส้อั่ว ที่มีผลต่อคุณลักษณะทางกายภาพ เคมี กำหนด ปริมาณร้อยละ 50 80 และ 100 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด โดยจิ้งหรีดที่ใช้ในการทดลองเป็นจิ้งหรีดที่ได้จากการเลี้ยงแบบโรงเรือน ระบบปิดในโรงเรียนตำรวจตระเวนชานแดนฮิวมาพาร์เบิล อ.ปากชม จ.เลย

วิธีการศึกษา มีทั้งหมด 7 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมวัตถุดิบจิ้งหรีด นำจิ้งหรีดที่ผ่านกระบวนการทำความสะอาด นึ่งให้สุก และบดแบบหยาบ

ขั้นตอนที่ 2 การผลิตไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีด นำจิ้งหรีดที่ผ่านกระบวนการในขั้นตอนที่ 1 ที่เตรียมไว้มาเสริมในไส้อั่ว โดยเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีดในอัตราส่วนร้อยละ 50 80 และ 100 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 3 การทำใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืด ทำได้โดยผสมส่วนที่ 1 จากนั้น โขลกเครื่องแกงรวมกันให้ละเอียด ใส่ เครื่องแกงลงคลุกเคล้ากับเนื้อหมูผสมกับจิ้งหรืด โดยใช้อัตราส่วนเนื้อหมูบดต่อจิ้งหรืด จำนวน 3 สูตร ได้แก่ 50:50, 20:80, 0:100

จากนั้นผสมให้เข้ากันกับผักชีต้นหอมชอย ใบมะกรูดชอย คลุกเคล้าให้เข้ากันหลังจากคลุกเคล้าเรียบร้อยแล้ว มากรอกใส่ใส้คอลลาเจน โดยใช้กรวยช่วยในการกรอกหมูใส่ใส้คอลลาเจนเมื่อกรอกไส้จนเต็มแล้ว มัดปากไส้ด้วยเส้นเชือกมัด นำไส้อั่วที่ได้ผลิตได้ มาบรรจุในถุง สุญญากาศเก็บเพื่อศึกษาอายุการเก็บรักษา

ตารางที่ 1 สูตรที่ใช้ในการคัดเลือกสูตรต้นแบบของไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีด

ส่วนประกอบ	สูตรที่ 1	สูตรที่ 2	สูตรที่ 3	ส่วนประกอบ	สูตรที่ 1	สูตรที่ 2	สูตรที่ 3
	(50:50)	(20:80)	(0:100)		(50:50)	(20:80)	(0:100)
เนื้อหมูแดง	31.5	12.6	-	ผิวมะกรูด	0.5	0.5	0.5
มันหมูแข็ง	10	10	10	รากผักชี	0.5	0.5	0.5
จิ้งหรีด	31.5	50.4	63.0	พริกไทย	0.8	0.8	0.8
น้ำปลา	4.0	4.0	4.0	ขมิ้น	0.8	0.8	0.8
ใบมะกรูด	1.5	1.5	1.5	ข่า	1.5	1.5	1.5
พริกแห้ง	3.0	3.0	3.0	กะปิ	3.0	3.0	3.0
หอมแดง	3.0	3.0	3.0	ตะไคร้	1.0	1.0	1.0
กระเทียม	5.0	5.0	5.0	น้ำตาลทราย	0.5	0.5	0.5
ผิวมะกรูด	1.5	1.5	1.5	ผิวมะกรูด	0.5	0.5	0.5

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพของด้านค่าสี โดยใช้เครื่องวัดสี Hunter Lab รุ่น CX 1463 กับไส้อั่วเสริม โปรตีนจากจิ้งหรีด ร้อยละ 50, 80 และ 100 และวัดเนื้อสัมผัสด้วยเครื่องวัดเนื้อสัมผัส รุ่น Model TA.XT2

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาคุณสมบัติทางเคมี ได้แก่ ค่าพลังงาน ความชื้น โปรตีน ไขมัน เถ้า และคาร์โบไฮเดรต ของไส้อั่วเสริม โปรตีนจากจิ้งหรีด ร้อยละ 50, 80 และ 100 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมดทั้งหมด ด้วยวิธี AOAC (2000)

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส ประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส โดยวิธี 9-point hedonic scaling ประเมินคุณภาพด้านสี กลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัสและความชอบโดยรวม ใช้ผู้ทดสอบทั่วไปที่ชอบบริโภคไส้อั่ว จำนวน 35 คน

้ขั้นตอนที่ 6 การศึกษาอายุการเก็บรักษาของไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืด นำสูตรไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืด ร้อยละ 50, 80 และ 100 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด มาบรรจุในถุงสุญญากาศ จากนั้นเก็บที่อุณหภูมิ 4-5 องศาเซลเซียส แล้วทำการทดสอบ ด้านค่าความแข็ง ด้วยเครื่อง texture analyzer และวิเคราะห์จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์ รา เป็นเวลา 21 วัน โดยทำการสุ่ม วิเคราะห์ตัวอย่างไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดแต่ละอัตราส่วน ทุกๆ 7 วัน

ขั้นตอนที่ 7 กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี การแปรรูปผลิตภัณฑ์ใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีดตั้งแต่เริ่มต้นขั้นตอนการ คัดเลือกจิ้งหรีด การตรวจสอบคุณภาพวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ด้วยชุดทดสอบแบบง่าย รวมถึงการทดลองจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์เด่นของ โรงเรียน

ผลการศึกษา

การเตรียมจิ้งหรีด : นำจิ้งหรีดที่โตเต็มวัยมาต้มสุก แล้วล้างทำความสะอาดในน้ำเย็น แล้วผึ่งให้สะเด็ดน้ำ นำไปอบแห้งที่ อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เวลา 3-4 ชั่วโมง จากนั้นปั่นเป็นผงแบบหยาบด้วยเครื่องบด บรรจุในถุง PP จากนั้นที่ปิดสนิท เพื่อนำไป เป็นส่วนผสมในขั้นตอนต่อไป วิธีการเตรียมจิ้งหรีด แสดงในภาพที่ 1 และการผลิตไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีด ร้อยละ 80 ของ น้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด การผลิตมีลักษณะดังภาพที่ 2

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเลยวิชาการ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2566 "งานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อยกระดับเสรษฐกิจมูลค่าสูงของชุมชน"

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการเตรียมจิ้งหรืด

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการผลิตไส้อั่วที่เสริมโปรตีนจากจิ้งหรีด ร้อยละ 80

การวิเคราะห์คุณลักษณะทางกายภาพของไส้อั่ว ด้านค่าสีและเนื้อสัมผัส

การวัดสีของผลิตภัณฑ์ จากการทดลองนำใส้ฮั่วที่ผลิตได้มาทำการวัดสีด้วยเครื่องวัดสี Hunter Lab รุ่น CX ตามระบบ L*, a*, b* พบว่า ค่า L* a* และ b* จะมีค่าลดลงตามระดับการแปรอัตราส่วนของการเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีด ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สีของไส้อั่วเสริมโปรตีนจิ้งหรีดด้วยจิ้งหรีด 3 ระดับ 50% 80% และ 100%

Crushed crickets (%)	Color				
	L*	a*	b*		
50	33.89±0.11 ^c	10.15±0.39 ^c	37.57±0.16 ^c		
80	20.06±0.16b ^b	8.21±0.9 ^b	30.10±0.96 ^b		
100	16.24±0.16 ^a	5.29±0.11 ^a	27.16±0.41 ^a		

a, b, c means from the same column with the different letters are significantly different at P < 0.05

การวัดเนื้อสัมผัสในผลิตภัณฑ์ จากการทดลองวัดค่าเนื้อสัมผัสของไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืด ด้วยเครื่องวัดเนื้อสัมผัส (Texture Analyzer Model TA.XT2) โดยการวัดค่าความแข็งของไส้อั่วที่มีการแปรระดับอัตราส่วนจิ้งหรืด ร้อยละ 50 80 และ 100 โดยน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด แสดงในตารางที่ 3 ซึ่งพบว่า เมื่อมีการแปรระดับอัตราส่วนจิ้งหรืดมากขึ้น ทำให้ค่าความแข็งเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของใส้อั่วเสริมโปรตีนจิ้งหรีดด้วยจิ้งหรีด 3 ระดับ 50% 80% และ 100%

Texture analysis		Crushed crickets (%)	
(นิวตัน)	50	80	100
ความแข็ง	154.13 ± 19.72 ^c	124.11 ± 15.24 ^b	116.81 ± 18.59 ^a

a, b, c means from the same column with the different letters are significantly different at P < 0.05

การวิเคราะห์คุณลักษณะทางเคมี: ไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดที่มีการแปรอัตราส่วนจิ้งหรืดที่เพิ่มขึ้น มีผลให้คุณลักษณะ ทางเคมี ได้แก่ ความชื้น ไขมัน และเถ้า มีแนวโน้มลดลง แต่ปริมาณโปรตีนมีความใกล้เคียงกัน ส่วนปริมาณเยื่อใยเพิ่มขึ้นเมื่ออัตราส่วน จิ้งหรืดเพิ่มขึ้น แสดงในตางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ทางเคมีของไส้อั่วเสริมโปรตีนจิ้งหรืดด้วยจิ้งหรืด 3 ระดับ 50% 80% และ 100%

Crushed	Moisture	Protein	Fat	Ash	Fiber
crickets (%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)
50	79.72 <u>+</u> 0.15 ^c	16.16±0.18 ^{ns}	12.20±0.06 ^a	1.49±0.06 ^a	0.10±0.32 ^a
80	75.16±0.12 ^b	16.87±0.27 ^{ns}	11.75±0.09 ^b	2.25±0.06 ^b	0.28±0.41 ^b
100	70.21±0.24 ^a	16.42±0.05 ^{ns}	10.24±1.21 ^c	2.89±0.16 ^b	0.34±0.14 ^c

a, b, c means from the same column with the different letters are significantly different at P < 0.05 ns means not significantly different at P < 0.05

การทดสอบทางด้านประสาทสัมผัส: ผลิตภัณฑ์ใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืด ที่มีการแปรอัตราส่วนจิ้งหรืดที่ 3 ระดับ จากนั้นทดสอบทางด้านประสาทสัมผัส โดยใช้ผู้ทดสอบชิม จำนวน 35 คน ที่ชอบและรับประทานใส้อั่วเป็นประจำ ที่มีต่อคุณลักษณะ ปรากฏ สี กลิ่น รส ความกรอบ และความชอบโดยรวม ด้วยวิธีการ 9-point hedonic scales ระดับคะแนน 1 ถึง 9 โดย 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด และนำข้อมูลมาทดสอบความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ โดยวิธี Duncan's Multiple Range Test โดยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ พบว่า การเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีดอัตราส่วนร้อยละ 80 ได้คะแนนการยอมรับมากที่สุดคือ ผลดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการประเมินทางประสาทสัมผัสของไส้อั่วเสริมโปรตีนจิ้งหรืด 3 ระดับ

Crushed crickets (%)	Appearance	Color	Odor	Taste	Overall preferences
50	7.53±1.35 ^a	7.03±0.99 ^{ns}	7.77±0.37 ^a	7.47±-0.16 ^a	7.17±1.25 ^a
80	8.90±0.99 ^b	7.77±0.97 ^{ns}	8.48±0.24 ^b	8.80±0.92 ^b	8.57±0.65 ^b
100	7.00±0.83 ^a	7.93±0.89 ^{ns}	7.90±0.29 ^a	7.13±1.04 ^a	7.03±0.89 ^a

a, b, c means from the same column with the different letters are significantly different at P < 0.05 ns means not significantly different at P < 0.05

การศึกษาอายุการเก็บรักษา : จากการศึกษาอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืด โดยบรรจุ ผลิตภัณฑ์ในถุงพลาสติกแบบสุญญากาศเก็บที่อุณหภูมิ 4-5 องศาเซลเซียส จากการนั้นทำการวิเคราะห์ คุณลักษณะทางกายภาพด้าน เนื้อสัมผัส ด้านค่าความแข็ง แสดงในตารางที่ 6 พบว่า เมื่อระยะเวลาการเก็บนานขึ้นค่าความแข็งลดลง และตรวจสอบจุลินทรีย์ ยีสต์ และรา เพื่อศึกษาอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ โดยใช้ตัวอย่างไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีดที่อัตราส่วนร้อยละ 80 ของน้ำหนัก ส่วนผสมทั้งหมด ซึ่งเป็นสูตรที่ผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับมากที่สุด ทำการตรวจสอบการเสื่อมเสีย ทุกๆ 7 วัน (7 14 และ 21 วัน) แสดงในตารางที่ 7 พบว่า

ตารางที่ 6 ผลของคุณลักษณะทางกายภาพด้านค่าความแข็งของไส้อั่วเสริมโปรตีนจิ้งหรีดที่ระดับร้อยละ 80 เมื่อระยะเวลาการเก็บ รักษา 0-21 วัน

Crushed crickets (%)	ความแข็ง(นิวตัน)			
	0	7	14	21
80	124.11 ± 15.24°	116.74 ± 11.32 ^b	108.00±0.82 ^c	101.60±0.52 ^c

a-c means from the same column with the different letters are significantly different at P < 0.05

ตารางที่ 7 ผลของการวิเคราะห์จุลินทรีย์ของไส้อั่วเสริมโปรตีนจิ้งหรีดที่ระดับร้อยละ 80

Storage time	Microbiological property		
(day)	(CFU /g)		
	Total Plate Count	Yest and Mold	
7	nd	nd	
14	< 10	< 10	
21	< 10	< 10	

Difference letters in the same column indicate that the values are significantly different (p < 0.05).

nd: not detected.

การถ่ายทอดเทคโนโลยี: การถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืด เป็นลักษณะการอบรมเชิง ปฏิบัติการสำหรับกับครูและนักเรียนโรงเรียนตำรวตระเวนชายแดนฮิวมาร์พาเบิล อ.ปากชม จ.เลย จำนวน 20 คน ประเมินผลโดยใช้ การสังเกตการมีส่วนร่วมและแบบประเมินผลความพึงพอใจในการอบรม แสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปไส้อั่วเสริมโปรตีนจิ้งหรีดสำหรับนักเรียนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

อภิปรายผล

จากการนำจิ้งหรืดที่เพาะเลี้ยงในโรงเรือนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนฮิวมาพาร์เบิล อ.ปากชม จ.เลย มาผ่าน กระบวนการทำให้จิ้งหรีดเป็นวัตถุดิบในการไปเป็นส่วนผสมของผลิตภัณฑ์อาหาร ได้แก่ ไส้อั่ว แล้วนำไปศึกษาผลของการเสริมโปรตีน ในไส้อั่ว โดยใช้อัตราส่วนจิ้งหรีด 3 ระดับ คือ ร้อยละ 50 80 และ 100 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด ที่มีต่อคุณภาพทางกายภาพ เคมี จุลินทรีย์ และประสาทสัมผัส พบว่า คุณลักษณะทางกายภาพด้านค่าค่าสี ด้วยเครื่องวัดสี Hunter Lab โดยใช้ระบบ L*, a*, b* จะ เห็นว่าเมื่อเพิ่มปริมาณจิ้งหรีดมีความสัมพันธ์กับค่าสีโดยทำให้ค่าสีของผลิตภัณฑ์ในแต่ละอัตราส่วนลดลงโดยมีความแตกต่างกันอย่างมี ้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีค่า L*, a*, b* ลดลงนั้นผลทำให้สีของไส้อั่วเข้มขึ้นเนื่องจากจิ้งหรีดเป็นแมลงที่ ้มีสีเข้มและเหลื่อมมัน ส่วนด้านเนื้อสัมผัส โดยใช้เครื่องวัดเนื้อสัมผัส (Texture Analyzer model TA.XT2) โดยทำการวัดค่าความแข็ง ของไส้อั่ว พบว่าปริมาณจิ้งหรีดที่เพิ่มขึ้นส่งผลต่อค่าความแข็งที่ลดลง เนื่องจากจิ้งหรีดมีปริมาณเส้นใยอาหารประเภทไคตินสง เกิดเป็น สารเจลสามารถลดแรงตึงผิว สอดคล้องกับข้อมูลของศูนย์เภสัชกรรมสนเทศคณะเภสัชศาสตร์ เน้นคุณสมบัติสำคัญอย่างหนึ่งของไคติน คือ การเพิ่มความเหนียวแน่นให้กับผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากเนื้อสัตว์ เกิดกลิ่นรสเนื้อสัมผัสที่ดี เคลือบเป็นแผ่นฟิล์มป้องกันออกซิเจนใน อากาศ ป้องกันการเปลี่ยนสีของผลิตภัณฑ์ และป้องกันจุลินทรีย์อีกด้วย จากการศึกษาคุณลักษณะทางเคมีของผลิตภัณฑ์ใส้อั่วเสริม โปรตีนจากจิ้งหรีด พบว่า โปรตีนของทุกระดับไม่แตกต่างกัน แสดงว่าจิ้งหรีดสามารถทดแทนโปรตีนในผลิตภัณฑ์อาหารได้ ส่วนเยื่อใย และเถ้าเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอัตราส่วนจิ้งหรืด สอดคล้องกับการศึกษาของ ธิดารัตน์ พันโท (2563) พบว่า โปรตีนของแมลงกินได้มี คุณภาพสูงเมื่อเปรียบเทียบกับโปรตีนจากพืชและสัตว์ นอกจากมีปริมาณโปรตีนสูงแล้วยังมีกรดอะมิโน จำเป็นครบถ้วนสำหรับมนุษย์ ้ ดังนั้นการนำแมลงไปใช้สำหรับเป็นอาหารจึงน่าจะสามารถช่วยเพิ่มคุณค่าทางอาหารได้อีกทางหนึ่ง ในขณะที่ความชื้นและปริมาณ ไขมันลดลง เนื่องจากในจิ้งหรีดมีไขมันน้อยกว่าเนื้อหมู (กองโภชนาการกรมอนามัย, 2530) จากการประเมินคุณภาพทางประสาท สัมผัสของผลิตภัณฑ์ พบว่า เมื่อมีการเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีดอัตราส่วนร้อยละ 80 มีคะแนนการยอมรับมากที่สุดทั้งลักษณะปรากฏ สี กลิ่น รส ความกรอบ และความชอบโดยรวม และแตกต่างจากสูตรอื่นๆอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จาก การศึกษาอายุการเก็บรักษาโดยใช้ตัวอย่างไส้อั่วเสริมโปรตีนจากกจิ้งหรืดที่อัตราส่วนร้อยละ 80 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด ซึ่งเป็น สูตรที่ผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับมากที่สุดไว้ในถุงพลาสติกชนิดโพลีโพพิลีน (PP) โดยบรรจุแบบสุญญากาศ เป็นเวลา 21 วัน ที่อุณหภูมิ 4-5 องศาเซลเซียส จากนั้นวัดเนื้อสัมผัส (ความแข็ง) และอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ โดยตรวจสอบการเสื่อมเสียที่เกิดจากจุลินทรีย์ ทุกๆ 7 วัน พบว่า ค่าความแข็ง (hardness) ลดลง แสดงถึงไส้อั่วที่มีการเกาะตัวของเนื้อสัมผัสลดลง เนื่องจากระยะเวลาการเก็บรักษา ที่นานขึ้นแม้จะอยู่ในสภาวะบรรจุสุญญากาศและอุณหภูมิต่ำ แต่ผลิตภัณฑ์จะเกิดการดูดซับออกซิเจนและไอน้ำ และความแข็งลดลงใน ระหว่างการเก็บรักษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องผลของปริมาณจิ้งหรีดต่อคุณภาพทางเนื้อสัมผัส คุณภาพทางประสาทสัมผัสและ คุณค่าทางโภชนาการของบราวนี่ฟลาวมันสำปะหลัง (สุทธิดา สุเต็น และคณะ, 2564) ค่าความแข็งที่ลดลงจะแปรผันตามการตรวจพบ จุลินทรีย์เมื่อระยะเวลาในการเก็บเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเจริญของจุลินทรีย์ ยีสต์ และรา จะเจริญเติบโตได้ดีถ้าในผลิตภัณฑ์นั้นมีน้ำเป็น องค์ประกอบ (สุมาลี เหลืองสกุล, 2535) อีกทั้งในผลิตภัณฑ์มีการเพิ่มอัตราส่วนของจิ้งหรีดไปทดแทนเนื้อหมูทำให้ปริมาณไขมันลด ต่ำลง การลดปริมาณไขมันในผลิตภัณฑ์ส่งผลต่อการยืดอายุการเก็บรักษา (โสมศิริ สมถวิล, 2555) แต่อย่างไรก็ตามระยะเวลาการเก็บ รักษาที่ 21 วัน แม้จะตรวจพบปริมาณจุลินทรีย์ ยีสต์ และรา แต่ยังไม่เกินค่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนกำหนดไว้ว่าจำนวนจุลินทรีย์ ์ ทั้งหมด ต้องน้อยกว่า 1x104 โคโลนีต่อตัวอย่าง 1 กรัม และยีสต์และรา ต้องน้อยกว่า 100 โคโลนีต่อตัวอย่าง 1 กรัม (มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2555) เมื่อดำเนินการในห้องปฏิบัติการแล้ว จึงนำไปถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปไส้อั่วเสริมโปรตีนจาก จิ้งหรืดให้กับครูและนักเรียนโรงเรียนตำรวตระเวนชายแดนฮิวมาพาร์เบิล พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาสูตรไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีด ที่ระดับร้อยละ 80 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภค ในระดับ ชอบมากที่สุด เมื่อทำการเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีดในไส้อั่ว พบว่า คุณลักษณะทางกายภาพ ด้านค่าสี ค่า L* a* และ b* จะมี ค่าลดลงตามระดับการแปรอัตราส่วนของการเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีด และค่าความแข็งของไส้อั่วที่มีการแปรระดับอัตราส่วนจิ้งหรีดร้อย

O CONTROL CONFERENCE

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเลยวิชาการ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2566 "งานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อยกระดับเศรษฐกิจมูลค่าสูงของชุมชน"

ละ 50 80 และ 100 โดยน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด ได้ค่าความแข็ง ดังแสดงในตารางที่ 3 ซึ่งพบว่า เมื่อมีการแปรระดับอัตราส่วนจิ้งหรืด มากขึ้น ทำให้ค่าความแข็งเพิ่มขึ้น ส่วนคุณลักษณะทางเคมี พบว่า ความชื้น ไขมัน และเถ้า มีแนวโน้มลดลง แต่ปริมาณโปรตีนมีความ ใกล้เคียงกัน ส่วนปริมาณเยื่อใย เพิ่มขึ้นเมื่ออัตราส่วนจิ้งหรืดเพิ่มขึ้น อีกทั้งคุณลักษณะทางจุลินทรีย์และประเมินการศึกษาอายุการเก็บ รักษาของใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดด้วยการวิเคราะห์ค่าความแข็ง ผลการทดสอบทางจุลินทรีย์ พบว่า ใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืด ที่เก็บภายใต้อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ในบรรจภัณฑ์แบบสุญญากาศ ที่มีอายุการเก็บรักษาที่ 21 วันแม้จะตรวจพบปริมาณจุลินทรีย์ ยีสต์ และรา แต่ยังไม่เกินที่มาตรฐานกำหนด จากนั้นเมื่อนำไปถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนฮิลมา พาร์เบิล พบว่า ความพึงพอใจระดับมากที่สุด (p < 0.05)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ : การทดลองนี้มีการใช้จิ้งหรีดที่เลี้ยงในโรงเรือนระบบปิดที่มีความสะอาดและ ปลอดภัย เพิ่มสมุนไพรและเครื่องเทศในส่วนผสมเพื่อทำให้มีกลิ่นหอมของสมุนไพรช่วยเพิ่มรสชาติให้ชวนรับประทานมากยิ่งขึ้นด้วย ทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณประโยชน์ต่อร่างกาย มีคุณค่าทางโภชนาการ มีความเป็นไปได้ที่จะนำผลิตภัณฑ์ใส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรีดมา ประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้เสริมและเป็นทางเลือกในการบริโภคอาหารแก่ผู้บริโภคอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป : ควรศึกษาและพัฒนาไส้อั่วเสริมโปรตีนจากจิ้งหรืดในบรรจุภัณฑ์รูปแบบอื่น เพื่อให้ สามารถเก็บไว้นานยิ่งขึ้นและควรศึกษาหาวัตถุดิบสมุนไพรที่เป็นอัตลักษณ์ในพื้นที่เพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการเป็นทางเพิ่มมูลค่าแก่ ผลิตภัณฑ์ในท้องตลาดด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) ที่สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการ ทำให้คณะผู้วิจัย ได้มีโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชานแดนฮิวมาพาร์เบิล โดยการใช้วัตถุดิบที่ผลิตได้จาก โรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

กรมอนามัย กองโภชนาการ. (2545). ตารางคุณค่าทางโภชนาการของอาหารไทยในส่วนที่กินได้ 100 กรัม. กรมอนามัย: กรุงเทพฯ. เชษฐา ขาวประเสริฐ. 17 กรกฎาคม 2563. (สัมภาษณ์)

ธิดารัตน์ พันโท. (2563). แมลงกินได้ คุณค่าทางโภชนาการ และการแปรรูปเพื่อนำไปใช้ประโยชน์.

https://kukr.lib.ku.ac.th (สืบค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2565)

นันทิยา จงใจเทพ, พิมพร วัชรางค์กุล, ปิยนันท์ เผ่าม่วง และเพ็ญพโยม ประภาศิร. (2548). คุณภาพโปรตีนและไขมันใน แมลงที่กินได้. วารสารโภชนาการปีที่ 40. ฉบับที่ 1 หน้า 11-17.

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน. (2547). ไส้อั่ว. www.tisi.go.th (สืบค้นเมื่อ 28 เมษายน 2555)

รัตนา พรหมพิชัย. (2542). ไส้อั่ว. ในสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคเหนือ (เล่ม 14, หน้า 7257). กรุงเทพฯ : มูลนิธิสารานุกรม วัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

- ศูนย์เภสัชกรรมสนเทศคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ไคโตซาน. http://drug.pharmacy.psu.ac.th. (สืบค้น เมื่อ 24 ธันวาคม 2565)
- สุทธิดา สุเต็น, นันท์ยง เพื่องขจรฟุ้ง, ปัทมา หิรัญโญภาส, จิราพร วีณุตตรานนท์ และธิดารัตน์ แสนพรม. (2564). ผล ของปริมาณผงจิ้งหรีดต่อคุณภาพทางเนื้อสัมผัส คุณภาพทางประสาทสัมผัสและคุณค่าทางโภชนาการของ บราวนี่ฟลาวมันสำปะหลัง. PBRU SCIENCE JOURNAL ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2564. หน้า 42-51.
- สุมาลี เหลืองสกุล. (2535). จุลชีววิทยาทางอาหาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ. หน้า 168.: 130-143.

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเลยวิชาการ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2566 "งานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อยกระดับเศรษฐกิจมูลค่าสูงของชุมชน"

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2544). มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนไส้อั่ว 2547. http://www.app.ti.si.go.th. (สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2562)

โสมศิริ สมถวิล. (2555). การพัฒนาไส้อั่วลดไขมันและยืดอายุการเก็บรักษา. เชียงใหม่ : คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

AOAC. 2000. Official Method of Analysis of AOAC International. (17th ed). Washington D.C., USA: The Association of Official Analytical Chemists.